

Поема – Ана Мишић Стошић

ЈЕЗЕРО ТУРКАНА

I

У сусрету
Искра зајеца
Слана је
Наша љубав
Рука са руком
Да се не види
Трећи светски рат
Пораз као ордење
Поглед једе тротоаре
Киша
Музика
Опет језеро Туркана
Завија
Пуца
У пустињи
Нема вере
Хвала
Сањива осећања
Треба успавати

II

Прво
Спреман си
Кажеш
За нестварне
Недозвољене ствари
И ситуације
Стварамо мир
Кажеш
Неопходно је
Разлучити
Непознато
А ти
Скован си
Од мога ткива
Узимаш га
Да би живео
А ја, у блаженству
Плутајући
С облацима
Зовем те
Да се не одазовеш
Да ме не помилујеш
Поцепај корице
Књиге у којој се
Кријем

III

Мука ми је
Од прекјучерашњег
Варим твоје
Ситнице
Са длана
Сакупљам
Пахуљице нежности коју
Дајеш
Као мрвице
Нека остану
У џепу до
Следећег
Сусрета
Невољног
Докле тако
У негацијама да
Стоји спомен
На твоје име
Грцам
Нема ваздуха
Није загушљиво
Само кажем
Непријатно сами
Стварамо
Недоличности
Што је можда тако
А можда је сигурно
Да те волим

Није сујетна лаж
Само обмана
Не заслужује да
Преживи овај дан

IV

Дане одбројаваш
Није почетак
Поновно виђање
У времену
Талози се
Препрека од
Страхова
Он је чаролија
Заустваљеног времена
Простор ограничава
Осећања, чекаш
Потез: ловцем
Далеко је да се приближиш
Без игре
Воли ме
Застајеш, сузом
Топе се глечери
Језиком
Катастрофе
Најављујеш
Природу, дугорочну
Душу

Пишеш писмо
Незатворено
Неотворено
Теби
Рођени

V

Не сумњај у умртвљеност
Сарине материце
Божје обећање
Не издаје се
Невоља гради
Трпљење
Крст и крштење
Умножи, света
Заповест не
Признаје предају
Радује се удовима
Мојим

VI

Свако добро
Око нас, паучина
Броји кораке
Ни милиметар немој
Да се удаљаваш

Од болне прашине
Чежња, гасити
Додире
Не приличи
А ноћу све је
Дозвољено
Сновима од папрати
Од дасака насумично скован
Чамац, плови
Нека се сурва у бездан
Залутали
Међу планетама
Призивам те, не
Одазивај се

VII

И хлеб
И вино
Све је ту
За причешће
Нико спреман
Није, само
Обичај
Предсказање
Голготе
Ту је и
Он
Не суди

Само посматра
Недостојне
Чекамо
У реду
У колони
На одмазду
Спремни, сви
Докле да стојимо?
Питање
Нема питања

VIII

Вараш се
Отров аспидин
Под њиховим ногама
Проливају крв
На путу
Мирном, верујеш да
Нема разлике
Између закона
И пророка
Жртве и помирења
Враћаш се поданицима
Као Давид кунеш
И благосиљаш
Рачунаш на слепога

IX

Откуд то
Све то
У истом дану
И лептир
И црв, не
Може
Да опрости то
Није тело
Цвет је
Живот у сату
Не пише
Време, то је
Без откуцаја
Нека прође
Треба да прође
Не дирај
Сузу у снег
И ветар
И сећање, траје
И траје
Да ли видиш
Покидана жица
Свира ли свира
Глувоме, нем
Не зна
Своју жељу

Х

Би весеље
Нема
Сине
Радости
Играо би, не
Ја бих да плачеш, ти
Ниси спреман за
Смех
Радост твоја је
Препрека
Одузимаш од
Себе да
Даш просјаку
Ти си
Просјак и
Скитница
Не волиш све
Што радиш
Дао би
Све што немаш
Да знаш, а не
Знаш
То није твоје
Одузима ти се
Од незнања
И из нехата
Твоје је то
Што желиш, оно

О чему машташ
У свитању, то је
Што није твоје
Не штеди ни уздах
Ни узвик
Немој да испираш
Зрачење боја

XI

На ветар се ослањаш
Стопала печатају
Трагове не
Остављају
Ланац истине
Врата отворена
У олтару сагорева свећа
И крст, да врати
Богослужење
Међу људе, таји се
Чекање
Читање
Светог писма
Тешка књига
За слабог ђака
О(т)пада лист
Румени се суза
Крвав је зној
Његове лепоте

О ПЕСНИКИЊИ

Ана Митић Стошић је рођена 1986. године у Врању. Основну и средњу музичку школу завршила је у Врању. Дипломирала је на Филолошком факултету у Београду, на групи Српска књижевност и језик. Тренутно је докторант на Педагошком факултету у Врању Универзитета у Нишу. Члан бројних комисија у области културе и издавачке делатности. Лекторише и пише рецензије. Објављује песме и есеје у зборницима и књижевним часописима. Објавила је збирку песама *Мириси Раја*, 2019. године.

Ради као професор српског језика и књижевности у Врању, где и живи.

